

MUTTERD

juni 2019

KWB _ WIJCHMAAL

Verslag BV	3
Vormelingen	5
Bezinning	6
Dauwtrip	7
Veilig op een veilige fiets	9
Blauwbessen	10
Einde werkjaar KWBO	15
Verslag reis Zagreb	18
Enkele foto's van onze reis	
Zagreb	22
Plitvice	30
Kumrovec	35
Ljubljana	36
Dank aan ...	40

Aanwezig: K. Van Strydonck, J. Bertho, J. Cardinaels, H. Creemers, J. Cuypers, L. Cuypers, L. Jansen, J. Lemmens, J. Luys, M. Plessers, J. Steensels, F. Vienne, A. Quanten, W. Reynders, A. Beerten, L. Vandervelden,

Verontschuldigd: B. Lemmens, R. Coninx, W. Elst, H. Janssen, L. Lemmens, H. Nouwen, L. Vanderhoydonck, E. Vermijl, S. Desmedt, J. Tielemans, J. Schuermans, E. Vanderhoydonck, R. Van Lishout.

Agenda:

Welkom door Willy

Bezinningsmoment door Michel "De gebarsten kruik".

KWBO: voorbije activiteiten

Op 16 april naar Sanicole: een deel met de fiets en een deel met de auto naar 't Kamp – goed verzorgd bezoek

KWBO: komende activiteiten:

Op 7 mei bezoeken we blauwbessenkwekerij te Oudsbergen

Op 21 mei volgt nog de evaluatie op "de bosuil".

Veilig op een veilige fiets: gaat door op 8 mei om 14u00 – er wordt geen pauze voorzien tijdens de les

Verdienstelijke leden: bezoekjes hebben plaatsgevonden – Jos C. herverdeelt de mutterds van Jef T.

Receptie vormelingen op 19 mei: helpers melden zich – Willy gaat de overige helpers van de lijst contacteren.

De jaarlijkse dauwtrip op 30 mei start zoals gewoonlijk om 6u30 bij Lode voor de mannen (vrouwen) te voet en om 7u30 voor de fietsers aan 't spoor (knooppunt 05)

Traditiegetrouw verzorgden enkele kwb 'ers op zondag 19 mei de receptie van de vormelingen van Wijchmaal. Er waren dit jaar 200 communicanten. In totaal waren er een kleine 200 aanwezigen.

Er was eens een vogel met slappe vleugels.
Hij was geen hoogvlieger.
Moed en kracht waren er ook niet bij.
Hij voelde zich minderwaardig.
De andere vogels slierden in hoge vlucht
door het azuurblauw.
Maar hij...hij keek maar...en pikte in de grond.
Hij tippelde wat, vloog eens op,
enkele meters maar...en plofte op de grond.
Zijn hart werd een kleine spons
die alle verdriet opzoog.
Hij voelde zich verloren en eenzaam
tot het hem te machtig werd!
Hij verzamelde al zijn krachten en vloog...
Gelukkig was daar net een boom met lage takken,
dicht bij de grond.
Daarop kon hij zich neerzetten.
Voor vogels met slappe vleugels
zijn er gelukkig bomen met lage takken.
Soms denk ik dat mensen, die van elkaar houden,
bomen met lage takken zijn.

Dauwtocht naar Koersel

Hoeveel jaren doen we dit al?

Op Hemelvaartsdag een pelgrimstocht maken naar het kapelleke van Koersel.

Negen stappers en zes fietsers waren op de afspraak.

Mia vond het wel een beetje spijtig dat ze de enige vrouw in het

gezelschap was. Volgend jaar bij de dames wat meer reclame maken!

Ter plaatse werd met gebed, zang en mijmeringen Onze Lieve-Vrouw om voorspraak gevraagd.

Daarna werd in het parochiehuus met smakelijke boterhammen, lekkere vlaai en straffe koffie de innerlijke mens versterkt. En na het vertellen van de laatste nieuwtjes werd terug de weg naar Wijchmaal in geslagen.

Bij leven en welzijn hopen we er volgend jaar weer bij te zijn!

Veilig op een veilige fiets

Veilig op een veilige fiets.

Dit was de titel van een vormingsnamiddag voor alle KWB-leden op woensdag 8 mei 2019.

Dominiek Ceyssens toonde ons in deze infosessie hoe je als fietser veilig en volgens de verkeersregels op de weg moet gedragen, want dat is een belangrijk aspect van de verkeersveiligheid.

Daarnaast herinnerde hij ons eraan dat je fiets in orde zijn, want een veilige fiets is een must.

Ook het rijden in groep kwam uitgebreid aan bod.

Er was voldoende mogelijkheid om vragen te stellen.

Het was een leerrijke en aangename namiddag.

Dinsdagnamiddag 7 mei 2019: 36 KWB-Overdaggers bezoeken het bedrijf van de familie Schrijnwerkers in Oudsbergen, deelgemeente Gruitrode gelegen

langs de Oudsbergerweg 121.(voorheen Weg naar As 121)

De rondleiding gebeurde door Ruth, mede-eigenares van het bedrijf. Zij is een kei in het rondleiden van groepen.

Ontstaan:

Vader Schrijnwerkers was reeds sinds 1969 bezig met het opkweken van struiken van blauwe bessen in Nederland. Dit jaar is dat reeds 50 jaar geleden.

In 1990-1991 begon de zoon een bedrijf op deze plaats.

Momenteel is het bedrijf om en bij de 17 ha groot waarvan ongeveer 2 ha overkapt.

De planten en hun verzorging:

De planten worden aangekocht in Nederland bij een broer van de eigenaar.

Zij worden ingevoerd uit Amerika. Deze planten moeten 1000 koude uren hebben om een goede opbrengst te kunnen garanderen.

In de plantage zagen wij jonge planten in 25 liter (of meer) potten netjes in rijen staan, vier per m². Daarnaast stonden de meeste planten in volle

grond.

Iedere rij had een nummer.

Rij 1-13 waren de oudste planten. Ze waren geplant in de beginperiode van het bedrijf in 1991.

Op deze Kempische zandgrond mag men zeker niet karig zijn met water geven. Iedere rij is voorzien van wateraanvoer dat via druppeldarm de planten bevochtigt in 10 druppelbeurten verdeeld over de ganse dag. Het voordeel hiervan is dat in het aangevoerde water meststoffen kunnen toegevoegd worden. Dit gebeurt in verschillende concentraties: 's morgens een goede portie, 's middags en 's avonds een matige gift. De blauwebessenplant heeft eerder een zure grond nodig. Daarom dat plagsel uit heidegebieden wordt aangevoerd. Dit houdt vocht ook gemakkelijker op.

Van bloei tot bes:

Heel belangrijk voor de bloei is het nachtvorstvrij houden van de planten. Dit gebeurt met het stoken van houtsnippers in olietonnen. De rook wordt verspreid door grote ventilatoren. Hierdoor kan men ongeveer 2° C

winnen.

De struiken bloeien ongeveer een viertal weken en het plukken begint na een achttal weken.

Zo kunnen de eerste bessen geoogst worden rond de 2^e week van juni onder de overkappingen en in volle grond ongeveer een drietal weken later.

Het eigenaardige van deze planten is dat er reeds groene bessen gevormd zijn terwijl er nog bloeiwijze aanwezig is.

De bestuiving:

Dit gebeurt door solitaire mannelijke en vrouwelijke bijen.

Over het geheel van de plantage zijn er 26 kisten voorzien voor de bijen.

In de overkapping wordt gebruik gemaakt van hommels.

Het plukken zelf:

Per plant kan men 4 tot 7 keren plukken.

Tijdens de oogstperiode hebben de plukkers allemaal een karretje bij voor de geplukte bessen.

In de loodsen worden de bessen gewogen per ½ kg en verpakt.

De struiken worden in haagvorm gesnoeid met een maaibalk.

Ook onder aan de struik zal men zo weinig mogelijk bessen laten groeien omdat dit rug besparend is bij het plukken.

Het snoeiwerk:

In het najaar – wanneer al de bessen geplukt zijn – begint het snoeiwerk.

Groei en bloei dient bevorderd te worden.

Afgedragen vruchthout wordt met een pneumatische snoeischaar verwijderd. Hier is – zeker in het begin- toch wel kennis

van zaken nodig.

Werkgelegenheid:

Tijdens de pluk zijn er bijna uitsluitend Polen aan het werk.

Om met alles in orde te zijn mogen zij maximum drie maanden hier te werk gesteld worden.(65 werkdagen)

De eigenaar moet in huisvesting voorzien en moet één warme maaltijd geven.

Tijdens het afgelopen jaar waren er zo 127 mensen te werk gesteld in de pluk, het sorteren en het inpakken van de vruchten.

Eén persoon haalde verleden jaar 100 kg op één dag. Dit is wel een uitzondering.

Bij heel warm weer beginnen de plukkers om 6 uur 's morgens tot 12 uur 's middags.

Machinepark:

Er zijn heel wat machines aanwezig op het bedrijf zowel in de plantage als binnen in de loods.

De sorteermachine kan de aangeboden vruchten sorteren op kleur. Deze is voorzien van een weegschaal. Daarna komt de verpakkingsmachine.

Het grootste deel gaat naar de veiling. Colruyt is ook een grote afnemer. Vruchten kunnen ook een tijd in koelcellen bewaard worden.

En tenslotte:

We mochten proeven van een stuk heerlijke blauwebessentaart en daarna nog even nippen aan een jenevertje van blauwe bessen. En of het smaakte.

We weten van blauwe bessen meer dan voorheen. En dat was toch de bedoeling van deze leerrijke maar toch ook ontspannende namiddag.

voor De Mutterd vanuit Oudsbergen,

reporter Leo

21 mei 2019: 53 Overdaggers verplaatsten zich naar de Bosuil in Sint-Huibrechts-Lille om er het werkjaar 2018-2019 af te sluiten.

Elf moedigen trotseerden het "kwakkelweer". Ze hadden de flinke buien van voorbij zondag nog in het achterhoofd.

In plaats van buiten lekker in het zonnetje te terrassen werd het binnen even genieten van een drankje en wat bijkeuvelen.

Rond kwart voor drie heette

Staaf in naam van de trekkersgroep iedereen welkom.

En bij een wat feestelijkere afsluiting hoorde een lied. Op de wijze van "Broeder Jacob" zong iedereen zoals "hij/zij gebekt was". De toon was gezet, de kelen gesmeerd.

Staaf zou Staaf niet zijn moest er niet een geheugensteuntje (een quizje) bij te pas komen. Je zag ze nadenken.

En nu...waar iedereen elk jaar naar uitkijkt: de powerpointpresentatie van de activiteiten van het afgelopen werkjaar.

Guido, onze huisfotograaf, stak ze voor de zoveelste keer weerom in elkaar.

De tekstballonnetjes spraken soms boekdelen. Bedankt Guido.

Maria gaf telkens het aantal aanwezigen op iedere activiteit en lichtte de uitstap nog wat toe.

Van Leo kregen de Overdaggers de opdracht een keuze te maken tussen de activiteiten van het voorbij werkjaar die voor ieder persoonlijk het beste waren.

Iemand schreef op zijn evaluatieformulier: "Eigenlijk waren ze allemaal piccobello." Dit zegt al heel veel.

Maar toch wil ik even de top vijf van de meest geslaagde activiteiten even meegeven:

1. Witloofbedrijf Bruyninckx in Messelbroek
2. Driekoningenfeest

3. Aerts Paradijs in Beringen

4. Jans Creacar NV in Hoeselt

5. Evaluatie in de Bosuil.

Bedankt iedereen(44) die een evaluatieformulier invulde.

Zo weten we meteen in welke richting wij mogen verder gaan.

Ondertussen had onze quizmaster de antwoordformulieren verbeterd.

Drie groepen haalde het maximum van de punten: de groep 'We denken het te weten', de Vruillie en de groep 'de kroonkurk'.

Proficiat alle drie. Wat hebben wij toch slimmeriken bij Overdag.

Natuurlijk kreeg Swa het woord over het voorbijge winterwandelseizoen.

Drie Overdaggers presteerden het zelfs alle 11 wandeltochten mee te maken. Zij kregen een klein aandenken.

De poster: "En de boom... hij groeit verder" werd in puzzelstukken weerom samengesteld en spelkaarten werden via een tombolabiljet aan de man of vrouw gebracht. (Dank je wel Jef en Mia voor de sponsoring) . Een feestelijke afsluiting zonder de inwendige mens te versterken

kunnen wij ons niet voorstellen. Brood en beleg van de Spar en echte Limburgse vlaai van bij de bakker smaakten heerlijk.

Tijd om wat dankwoorden uit te spreken: aan Jaak omdat hij na onze activiteiten telkens barmeester is in Den Tichel, aan allen die telkens weer op post zijn om deel te nemen aan de activiteiten.

Respons krijgen van de deelnemers is de beste stimulans voor de trekkers om er een volgend werkjaar weer tegen aan te gaan.

Voor De Mutterd vanuit Lille,

reporter Leo

PS De startdag voor ons 27^e werkjaar is gepland op 17 september 2019

Verslag reis Zagreb

Kroatië-Slovenië-reis van 1 tot en met 5 mei 2019

ingericht door de groep cultuur KWB Wijchmaal

Ons vroege vertrekur werd door Eurowings verlaat naar 15.25 uur zodat we niet om 07.00 uur maar pas om 11.15 uur moesten vertrekken vanuit Wijchmaal, een halve dag verlies dus.

De 36 reislustigen waren allemaal tijdig aanwezig en de bus van Limburg International zette koers naar de luchthaven Köln-Bonn. Bij het controleren van de bagage in de luchthaven hoorden een aantal het dadelijk donderen (en wel effectief in Keulen!!!). Ze hadden de regels voor bagage niet strikt in acht genomen en een te groot zakje voor de vloeibare zaken en de tubes gebruikt. De Duitse controleurs verwezen hen naar een verkooppunt van "kleine Tüten" waar ze 2 zakjes konden kopen voor 1 €, die hebben ze dan alvast voor de volgende reis.

De vlucht had zelf had ook nog eens meer dan een half uur vertraging, maar ze verliep rustig en we kwamen veilig aan in Zagreb (Kroatië). Naar Hotel International, inchecken, 10 minuten de kamer op en onmiddellijk op stap naar het centrum voor een eerst, weliswaar ingekorte, verkenning (het weer was gunstig) en om 21 uur terug naar het hotel waar we een lekkere bonensoep, een buffet met Kroatische gerechten en een dessertje nuttigden. Het bedienend personeel was uiterst vriendelijk en applaudiseerde als we een Kroatische groet konden uitspreken. De dag werd afgesloten in de bar van het hotel waar we nog een stukje Barcelona-Liverpool oppikten.

Dag 2 vertrokken we na een stevig ontbijt in de drukke ontbijtzaal van het hotel, om 09.00 uur richting het Nationaal Park Plitvicemerén, een tocht van ongeveer 140 km en 2 uren. Opvallend was wel het aanwezige groen, groen en nog eens groen, doorspekt met kleine dorpjes, alleenstaande huizen en stukjes bewerkt land tussen het groen. Geen industrie te zien, geen weiden met vee. Een 40-tal kilometer voor Plitvice werd er een tussenstop gedaan in Rastoke. Hier maakten we direct kennis met een lastige Kroaat. We waren uitgestapt maar hij zei ons "back to the bus" te gaan. We moesten van hem inkom betalen, maar we bevonden ons gewoon op de openbare weg. We gingen toch even een kijkje nemen zonder Rastoke zelf binnen te gaan. Het is er prachtig: rivieren, watervallen, watermolens... Een dorpje dat helemaal in het teken staat van water en dat ook wel 'Plitvice in het klein' wordt genoemd. Er komen 2 twee rivieren samen: de Korana-rivier en de Slunjčica-rivier. Dat levert fotogenieke stroomversnellinkjes op en ook een paar grotere watervallen. Er werden foto's gemaakt maar het lastig personage bleef maar van zijn oren maken en dreigen met politie zodat we toch maar verder reden naar Plitvice. Daar aangekomen

was er een massa volk aanwezig waarbij de Chinezen niet ontbraken natuurlijk. Terwijl Roland en Louis het vooraf bestelde groepsticket gingen halen werd er wat drinken gekocht en mochten we met de groep voor de enkele bezoekers naar binnen. Plitvice Lakes is het grootste nationaal park in Kroatië en tevens één van de oudste in Zuidoost-Europa. Deze UNESCO Werelderfgoedsite bestaat uit 16 meren die met elkaar verbonden zijn via watervallen, 90 in totaal. Het nationaal park werd opgericht in 1949. Dit park lijkt rechtstreeks uit een sprookje te komen, met haar betoverende watervallen en smaragdgroene meren. Er zijn 7 wandelroutes, de wandelpaden zijn gemaakt van houten planken en sommige zijn van grind. Door een natuurlijk afzettingsproces gedurende duizenden jaren door het stromende water van de Koranarivier zijn er in dit gebied dammen van travertijn ontstaan. Deze dammen hebben op hun beurt weer een aantal meren, grotten en watervallen gevormd. Het bos in het park is het onderkomen van beren, wolven en zeldzame vogels. Heel indrukwekkend allemaal, waar we eigenlijk ogen te kort kwamen om alles te zien, met bruisende watervallen, hoog en laag, rustige meren langs snelstromende waters. De natuur liet hier ook zien dat het perfect mogelijk is, net als bij mensen, dat rustige waters gewoon langs woelige waters kunnen bestaan. Halfweg de tocht was er de mogelijkheid om iets te eten en te drinken en dan was er een boottocht over het Kozjakmeer om dan weer de wandeling verder te zetten richting parking om met de bus richting Zagreb te rijden waar we die avond "onder de kerktoeren" van de kathedraal gingen eten in restaurant Kaptolska Klet, een prachtige locatie en goed eten. Naar het hotel gewandeld (sommigen met de taxi) en dan passeer je langs de bar ...

Dag 3 was voorbehouden voor het oude stadsgedeelte van Zagreb. Na het ontbijt vertrokken we richting het plein van de slachtoffers van het fascisme, een perfect vierkant door 4 straten die direct leiden naar het midden van het plein met gebouwen en in het midden het Mestrovic Paviljon, een rond zuilenhuis dat oorspronkelijk een huis van de kunst moest worden, maar ook een moskee was, het Museum voor de Kroatische Kunst en nu een tentoonstellings- en evenementenruimte is. Verder ging de wandeling naar het centrale plein (Trg Bana Jelacica) en van daaruit naar de Dolac markt waar alles te koop is: vis, vlees, groenten, bloemen en ook zijn er oude vrouwtjes die ondergoed en kleding verkopen... Hier hebben de meesten op het terras van de café-bar Carpe Diem de markt en de marktgangers gadegeslagen en een lekker goedkoop biertje of koffie gedronken. Ondertussen was het zachtjes beginnen regenen. We passeerden een tuintje met allerlei graffiti en vervolgens gingen we op zoek naar wat eten. Voorts naar het St. Markus plein met de parochiekerk van Zagreb de Sint Marcuskerk en naar het museum van Mestrovic, de prominentste

beeldhouwer van Kroatië, we hebben trouwens van deze meester verschillende werken gezien op onze wandelingen. Via het St. Marcusplein langs het oude stadhuis en het Kroatische Museum van naïeve kunst, langs enkele kerken naar de Inbrekerstoren om daar met de tandradbaan naar een parkje te wandelen met ook graffiti-kunst om dan via een tunnelstelsel weer op het centrale plein te belanden. Kort bij dit plein lag een gebouw waar je op het 16de verdiep, het observation deck, een 360° view over de stad Zagreb had. Dan hadden we het avondeten in restaurant Vinodol, ook weer een mooie locatie en prima eten. Terug naar het hotel en juist ja, ons afscheid van Kroatië vierden we in de bar van het hotel.

Dag 4 was ons vertrek naar Ljubljana gepland en zo geschiedde. We waren nog maar even vertrokken en Roland meldde ons dat we een tussenstop zouden doen in de geboorteplaats van Tito, het dorpje Kumrovec, vlakbij de Sloveense grens gelegen, een dorpje van een 1800 inwoners, waar een museum is, vergelijkbaar met Bokrijk, maar kleiner. Oude gebouwen, werkmanshuisjes, schuren, het geboortehuis van Tito ...

Na deze stop volgde dadelijk erop weer een stop, de grens met Slovenië, waar onze identiteitskaarten dubbel gecontroleerd werden en daar hadden ze toch wel een tijdje voor nodig. Verder ging het naar Austria Trend Hotel waar we van een warm middagmaal konden genieten nadat we koffers in de bagagekamer geplaatst hadden. Onmiddellijk na het eten werden we door de autobus afgezet in de buurt van het kasteel en begon onze wandeling, jammer genoeg in de regen. Het kasteel torent hoog boven de stad uit. Halfweg de 14de eeuw gebouwd had het vele doeleinden. In de jaren '70 zijn de restauratiewerken begonnen en vandaag is dit het paradepaardje van de stad. Er zijn verschillende tentoonstellingsruimten en er is een poppentheater, er zijn concerten, er kan getrouwd worden en het mooiste uitzicht heb je vanop de toren van het kasteel. Wij zijn naar boven "gereden" met de funicular. Daarna een weg naar beneden zoeken. De drie organisators waren hier al geweest maar er was wat discussie om de veiligste weg te nemen gezien het wat geregend had. We zijn veilig onder geraakt. Er passeerde daar een wandelaar met twee honden, één ervan koos Miel bijna als 'pispaal', maar de hond had niet gerekend op Miel's voetenkunst en die kreeg een ferme trek. We wandelden verder naar de drievoudige brug, één voor auto's en twee voor voetgangers, gebouwd over de rivier de Ljubljanica. Wandelen in de regen is niet plezant dus zochten we een onderkomen en dat vonden we in een zaak waar de cappuccino maar 1,50€ kostte. Vandaar uit vertrokken we in de plensende regen naar het oudste restaurant van Slovenië, Gostilna Sestica, bestaand sinds 1776 waar we goed maar wat te snel bediend werden ondanks de pogingen van Jef om wat meer tijd tussen de gerechten

te laten. Na een vermoeiende dag wilden we met de autobus naar het hotel, kaartjes kopen dus, maar na een stuk of tien kaartjes blokkeerde de automaat. Bij aankomst van lijn 6 ging Louis vragen of we op de bus konden betalen maar de chauffeur liet degenen die geen kaartje hadden gratis meerijden tot het hotel. Daar aangekomen mochten we naar de kamers. En iedereen stond bij binnenkomst met de mond vol tanden ... zulke kamers hadden we nog nooit gehad op onze reizen .. En ja ik val in herhaling maar de laatste avond hebben we ook afgesloten met een drankje.

Dag 5 zijn we wat later gestart voor het ontbijt en ook later vertrokken met de autobus (deze keer met een betaald kaartje) omdat de vermoeidheid wat begon toe te slaan. Met de bus naar het centrum waar de paraplu's weer werden bovengehaald en er gewandeld werd naar het park met buiten panelen met allemaal uitzonderlijke moderne gebouwen. Vervolgens wandeling naar het centrum langs verschillende gebouwen en pleinen en een hapje eten om te eindigen met wat slenteren door de straten van Ljubljana of een bezoek aan het illusie-museum. En zo kwam een einde aan onze 5-daagse trip door deze voormalige Oostbloklanden. Een leuke trip met een gezellig gezelschap, alleen had de temperatuur een 10° meer mogen zijn, maar voor dat betere weer gingen onze drie organisators zorgen bij de volgende KWB-trip.

Met dank aan Roland (kunst- en kunsthistorisch expert), Louis (historisch- en oplossingsexpert) en Jef (reis-, hotel- en restaurantexpert) voor de puike organisatie.

Longfellow.

Zagreb/ Kroatië

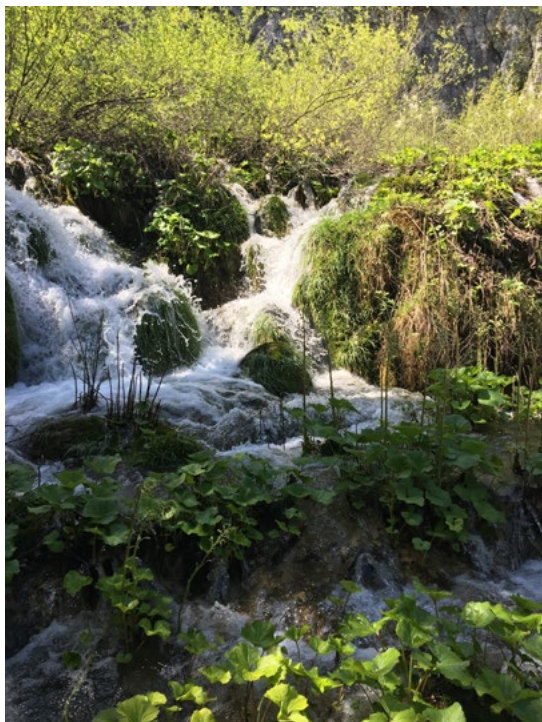

Plitvice/ Kroatië

Kumrovec/ Kroatië

Ljubljana/
Slovenië

Géén photoshop !!!
Géén photoshop !!!

Dank aan ...

Dank aan :

Annie Mertens en Roland Coninx voor het fotomateriaal
over reis naar Zagreb en Ljubljana

Jef Deckers voor het afdrucken van onze Mutterd de
voorbije jaren

Leuke teksten ?
Mooie foto's ?
Plezante cartoons ?

Bezorg ze me voor de volgende Mutterds van 2019!
roland.coninx@scarlet.be